

22ste zondag door jaar A

Mt.16, 21-27

Herinnert u zich nog het Evangelie van vorige zondag? Toen hoorden we hoe Petrus door Jezus overladen werd met privileges waarop geen enkel ander mens op aarde kan bogen. In het Evangelie van vandaag vernedert Hij echter diezelfde Petrus tot op het bot. Verleden zondag werd hij nog tot steenrots, tot fundament van de Kerk gepromoveerd, vandaag krijgt hij de naam van satan opgespeld, de grootste en gevaarlijkste tegenstander van Jezus. In Vlaanderen zou men daarover zeggen: de ene dag te zot, de andere dag te bot. Wat speelt hier?

Vorige week beleed Petrus Jezus als de Christus, de Messias, de Zoon van de levende God. Daardoor gaf hij te kennen dat hij de ware identiteit van Jezus had ontdekt. Maar Petrus is een jood en de joden verwachtten een Messias als een soort triomfantelijke koning, toegejuicht en alom gevierd. Maar Jezus doet juist het tegenovergestelde: Hij heeft het over zijn miskennis, zijn verwerping, zijn lijden en sterven.

Na zijn promotie vorige week denkt Petrus dat hij voortaan een aardig woordje mag meepraten over Jezus' lotsbestemming, en hij neemt Hem apart om Hem daarover de les te lezen. Als door een wesp gestoken reageert Jezus direct en heftig. Van steenrots lijkt Petrus een steen des aanstoets te zijn geworden.

Nu, om dat goed te begrijpen moet ge heel aandachtig letten op de manier waarop de evangelist deze scene beschrijft. Er staat: "De Heer keerde zich om." Dat betekent dat Petrus aanvankelijk *achter* Jezus aan liep. Maar er staat ook: "Toen nam Petrus Jezus terzijde." Dat wil zeggen dat hij *naast* Jezus is komen lopen. Dan wordt ook duidelijk hoe het komt dat Jezus tegen hem zegt: "Terug!" Dat wil zeggen: ga terug naar waar uw plaats is, achter Mij aan. Ge moet niet naast me lopen om de weg te wijzen die Ik moet gaan, maar ge moet Mij volgen door uzelf te verloochenen en uw kruis op te nemen als gij mijn leerling wilt zijn.

Nog een gedachte bij dat woordje satan. Dat roept herinneringen op aan het prille begin van Jezus' openbaar leven, als Hij in de woestijn op de proef wordt gesteld. De satan probeerde Hem toen over te halen tot het gebruik van spectaculair vertoon van macht: stenen in brood veranderen, zich van de tempelpoort naar beneden gooien en heersen over alle koninkrijken der aarde. Zowel toen als nu wordt geprobeerd Jezus van het rechte pad te doen afwijken. Vandaar wellicht ook zijn heftige reactie op Petrus.

Er is trouwens nog iets mis met Petrus. Verleden zondag zei hij tot Jezus: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God." Die geloofsbelijdenis is een goede start. Maar ze is niet genoeg. Het is een geloofsbelijdenis die ook de duivels afleggen. In het Evangelie van Lucas lezen wij: "Uit velen gingen ook duivels weg, die schreeuwden: Gij zijt de Zoon van God." Maar dan gelden Jezus' woorden: "Niet ieder die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal binnengaan in het Koninkrijk der Hemelen, maar hij die de wil doet van mijn Vader."

“Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen”, hoorden we Jezus tegen Petrus zeggen na diens ontsporing. Zichzelf verloochenen: dat wil zeggen, niet ónze plannen aan God opdringen, maar Gods plannen omhelzen; niet tegen God zeggen wat Hij moet doen, maar vragen wat wij kunnen doen. En “zijn kruis opnemen”: dat betekent “ja” zeggen, ook wanneer het volgen van God en Gods wil offers vergt. Want geloven in God is niet alleen maar met de juiste woordjes zeggen wie Jezus is: het is Hem ook navolgen, dag na dag, in het volste vertrouwen dat dat voor ons het juiste pad is. Amen.

Johan Goris, pastoor